

Homilia del Prelat (ordenacions de preveres, maig 2011)

Homilia que va pronunciar Xavier Echevarría a la Basílica de sant Eugeni (Roma) el 14 de maig de 2011.

1. Estimats germans i germanes. Estimats ordenands.

Tenim l'alegria d'assistir a l'ordenació presbiteral de 35 diaques de l'Opus Dei. En aquesta ocasió, l'evangeli de la missa és especialment significatiu, atès que parla de Jesucrist, el Bon Pastor que dóna la vida per les seves ovelles.

La imatge del pastor és clàssica en la tradició bíblica i cristiana. Ja en l'Antic Testament, els reis ungits per regir el poble d'Israel en nom de Déu es designaven a si mateixos com pastors, seguint un antic costum de l'Orient mitjà. També Moisès, a qui el Senyor va posar al capdavant del seu poble per alliberar-lo de l'esclavitud d'Egipte, havia exercit l'ofici de pastor; i igualment David, a qui Déu mateix va triar i va prometre que de la seva descendència sortiria el Messies. I en els temps de l'exili babilònic, els profetes van encoratjar el poble prometent, de part del Senyor, uns pastors segons el seu cor, que els nodririen amb la ciència i la doctrina.

Eren al·lusions, més o menys clares, al veritable Pastor de les ànimes, que només en Jesucrist arriben al ple compliment. Ell no va cometre pecat, ni en la seva boca es va trobar engany, exclama sant Pere. Agafant la creu, *Ell mateix va portar els nostres pecats en el seu cos sobre el patíbul, perquè, morts als pecats, visquéssim com a justos.* (1 Pe 2, 24). I, després de morir, va ressuscitar d'entre els morts i va pujar al Cel, on seu a la dreta del Pare. Amb el temps pasqual estem commemorant la victòria de Crist. Avui li donem gràcies de tot cor, perquè —a més de redimir-nos— ha establert en l'Església, mitjançant un sagrament específic, l'ofici sacerdotal. Jesús mateix, per mitjà dels bisbes i preveres, prossegueix ara a la terra la seva missió salvadora, dispensant la gràcia que ens va merèixer a la Creu. *Ell, amb les seves ferides,* —conclou sant Pere a la segona lectura de la missa— *us guaria. Tots anàveu esgarriats com ovelles disperses, però ara heu tornat al vostre pastor i guardià* (1 Pe 2, 24-25).

¡Eficàcia de la Creu de Crist! Sense unió a la Santa Creu, no aprofitarem els fruits de la Redempció, ja que —com va escriure sant Josepmaria— *ser cristià —i de manera particular ser sacerdot; recordant també que tots els batejats participem del sacerdoci real— és estar contínuament a la Creu*¹.

2. Fa alguns anys, administrant el sagrament de l'Orde a un grup de diaques, Benet XVI assenyalava que, en el passatge de l'Evangeli d'aquest IV diumenge de Pasqua, «el Senyor ens diu tres coses sobre el veritable pastor: dóna la vida per les ovelles, les coneix i aquestes el coneixen a Ell, i està al servei de la unitat»². Preguem perquè aquests germans vostres, i tots els preveres de l'Església, tinguin sempre present les característiques del bon pastor.

En primer lloc, l'evangeli ens diu que el Bon Pastor dóna la vida per les ovelles. Això vol dir que «el misteri de la Creu és al centre del servei de Jesús com a pastor: és el gran servei que Ell ens dóna a tots nosaltres. Es lliura a si mateix, i no en un passat llunyà»³. ¿Què és la Santa Missa, en efecte, sinó la presència del Sacrifici del Calvari, que s'actualitza de manera sacramental en els nostres altars per mediació dels preveres? Per això, fills meus diaques, des d'aquest moment, renoveu el propòsit —que ja fomentàveu com a cristians—

¹ Sant Josepmaria, *Forja*, n. 882.

² Benet XVI, Homilia, 7-V-2006.

³ *Ibid.*

de seguir l'exemple de Nostre Senyor. A partir d'avui, la celebració quotidiana de l'Eucaristia ha de ser —especialment per a vosaltres— el moment central de cada jornada, i també ens ha de succeir que la Santa Missa sigui el centre i l'arrel de la nostra vida, de cada dia del nostre camí terrenal. A tots us demano que la vostra existència es fongui amb la de Jesús eucarístic.

Un sacerdot que viu d'aquesta manera la Santa Missa —adorant, expiant, impetrant, donant gràcies, identificant-se amb Crist—, i que ensenya als altres a fer del Sacrifici de l'Altar el centre i l'arrel de la vida del cristià, palesarà realment la grandesa incomparable de la seva vocació, aquest caràcter amb el qual està segellat, que no perdrà per tota l'eternitat⁴.

El Bon Pastor coneix les seves ovelles i aquestes el coneixen a Ell, torno a recordar. És una altra característica assenyalada per Jesucrist. L'Església us confereix la missió de servir totes les ànimes, i especialment els fidels de la Prelatura de l'Opus Dei; per al seu servei rebeu avui l'ordenació presbiteral. Heu entrat a la cleda per la porta, que és el mateix Jesucrist, per mitjà de l'especial identificació amb Ell en el sagrament de l'Orde sacerdotal. I això us exigeix el deure de preocupar-vos de les ànimes que se us confiïn, una per una.

Repasseu el consell que el nostre Pare —que tant ha pregat per vosaltres— donava als seus fills sacerdots. Cal que siguem com el canemàs, que no es veu, perquè els altres brillin amb el brodat de l'or i de les sedes fines de les seves virtuts, sabent posar-nos en un racó, per tal que els vostres germans llueixin amb el seu treball professional santificat, en el seu estat i al món, de manera que pugueu dir: *pro eis ego sanctifico meipsum, ut sint et ipsi sanctificati in veritate* (Jn 17, 19), per amor d'ells em santifico a mi mateix, perquè siguin ells santificats en la veritat⁵.

3. La preocupació santa pel *pusillus grex*, pel petit ramat que l'Església us confia, porta a la tercera característica assenyalada pel Papa: l'amor a la unitat. Sant Josepmaria va insistir molt que els sacerdots han de ser instruments d'unitat. Exercitar el ministeri amb aquesta característica tan pròpia del bon pastor, que es desvia per tots, sense distincions. I, lògicament, romaneu estretament units al Pontífex Romà i als pastors de les diòcesis en les quals desenvolupareu el ministeri. Preguem pel Cardenal Vicari.

Com els altres sacerdots de l'Opus Dei, no us limiteu a atendre les necessitats espirituals de les vostres germanes i dels vostres germans en l'Obra, i de les ànimes que vagin a vosaltres. El vostre cor, unit al Cor de Jesús, us impulsarà a arribar més lluny, a estar disponibles per a tots, més encara, anant a cercar-los.

Així sereu sempre instruments d'unitat i de cohesió: amb el vostre sentit sobrenatural de la vida, amb la vostra oració, amb l'exemple constant del vostre treball sacerdotal encès, amb la vostra caritat amable, amb la vostra mortificació, amb la vostra devoció a la Santíssima Mare de Déu, amb vostra alegria i la vostra pau⁶.

Felicito de tot cor els pares, germans i parents dels nous preveres: tindreu un intercessor especialment qualificat davant el Senyor. Al mateix temps, tots hem de pregar per ells més que abans, ja que és gran la responsabilitat que han assumit. No els deixeu sols.

Resem també perquè el Senyor enviï abundants vocacions sacerdotals, també al Seminari de Roma. Demanem-ho a diari a la Santíssima Trinitat, a través de Santa Maria. I com recomana el nostre Pare: ***demana que siguin alegres, operatius, eficaços; que estiguin ben preparats, i que se sacrificuin de gust pels seus germans, sense sentir-se víctimes***⁷.

⁴ Sant Josepmaria, Homilia *Sacerdot per l'eternitat*, 13-IV-1973.

⁵ Sant Josepmaria, Carta 8-VIII-1956, n. 8.

⁶ *Ibid.*

⁷ Sant Josepmaria, *Forja*, n. 910.

Estem en ple mes de maig. Encomanem a la Mare de Déu, Mare de Jesucrist, Summe i Etern Sacerdot, la fidelitat i la santedat d'aquests fills seus. Que Ella els protegeixi i ens acompanyi a tots. Així sigui.